δηρούδαι. παίζειν.
δηρώδης. δηροβιώδης.
δηόεντας. δενδρώδεντας.
δῆθεν. δήπουθεν. δηλονότι ἢ ἀπίθανος τόπου.
δηλαδή. φημί, ἐξ ἁπάντων φανερῶς.
δηθά. ἐπὶ πολὺν χρόνον.
δηθάκις. πολλάκις.
δήν. ἀντὶ τοῦ νῦν.
δῆλα. λοιπὸν οὖν ζῶντος.
δήπου. ὡς δῆ. // τὸ δηλαδὴ τοῦ τ.
184. δῆγμα. διάφαγμα. ὁ δαὶς τῶν.
// δηνάριον. εἶδος ἀργυρίου ὁλοκοτίνου.
διαβήτης. ἐργαλεῖον ὠχέως σῶν τεύχνως πολλαῖς τὸ (τῷ) λ συχνὰ παρεισηκαῖς καλοῦσι δὲ καὶ παρ' ἄλλοις. (v. ad Hesych. p. 937)
διάβροχος. ὑπόπινος. μεθυσμένος. ζα.
διαβουλία. τὰ ἐκ λογισμῶν ἀδόκητα πάθη.
διαβάθρης. ἡ πέλματος ξυλακῆς δυνάμεως ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον διαβάθρης.
διαβαίνω. διαπαρῶ.
διαβόλλομαι. ἐνοχλοῦμαι.
διαβοάπινος. παροινικὸς παιδιά.
διαβρυχᾶσθαι. διορύττεσθαι.
διαβασιλίζεται. τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.
διαβάδηται. περιέρχεται, περιέπει.
διαβυθίσεις. ἐρωτικῶς ἔχοντας. διαβῆναι.
διαβεχάως. ἐνδυνατόω. βεχάως δὲ μέγα.
διαγνώσεων. ὁ διαγνωσθέντων. ὁ διακρίνων.
διαγεφαὼν ἢ ὁ καθισάμενος ἐν ταῖς δυσωδίαις, ἀπὸ τῆς διακρίνειν πόδων ἀκαθαρσίας ἀδιενεγκῶν ὀφθαλμῶν.
διαγγελῶ. διαβεβαιοῦμαι (βεβ.) διακωμῳδῶ.
διάγνωθι. βόηθον.
185. διαγωρεύει. ὑβρίζει. ἀναγγέλλει.
διαγάγρασται. καθέζησαι. ἀνήρηται. ἀπὸ τῆς τῶν γεφυρῶν δέλτου.
διαγγελουμένους. παρακαλουμένους, φανερουμένους.
διαγωνιάσαντος. ἐπ' ἀγκώνος καθήδας.
διαγωρώντων. ἀντὶ τοῦ διαφορᾶ καὶ φιλόνικα βουλόμενοι διαγωνιάσαντας. ὠλαξηκότας. διενδυομένους.
διαδρασιπολίτης. ζῶλος ἀποδιδράσκων τὴν πόλιν.
διαδιδράσκειν. διαφεύγειν.
διαδρομαί. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παραλάξει κινουμένων βάσεων.
διάδημα. βασιλέως ὑφ' βουλῶν.
διαδῦναι. διαφυγεῖν
διαδύντ. διακριβ.-(β-υ). διαλαθεῖν.
διαδόδις. ἡ ἀπὸ διαιρέσεως ἵππου ἐπὶ βαλλῷ βας δόδις.
διάδρομος. διαπόνημα. διαπεπονημένον. ζα.
διαδέδαι. διαπεπλέχθαι ἐπὶ τῶν ἐπὶ παραλάξει κινουμένων βάσεων.
διάδρομος. ὁ τοῦ λόγου ὁ διάγων.
διαδιδόναι. διαζωθῆσθαι.
διακενής. σαλεύω. ἀσθενῆ.
187. διάκλων. διαθρύπτω.
διακοσμῶν ὑπὸ βασανιστῆς.
διακρίνεται. ἀφιβάλλει. ἀπιστεῖ.
διακρίνειν. διαχωρίζειν.
διακρούεσθαι. ὑπερτίθεσθαι ἐξωθεῖν.
διακρεκάθαιναι. διαθεῖναι.
διακρέβαι. διακόψαι.
διακαυνιάσαι. διακληρῶσαι.
διακεκρασμένως. διακεχωρισμένως.
διακωδωνισθέντας. διαφημισθέντας ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ διατεταμένου
διακωχώσει. διαλαφάττουσιν.
διακλησμονίας. διαπαλαίσας.
διαλλακτής. φιλιωτής. συμβασιλεύς.
διάλασμα. διάσεσμα.
διακαθαρτῶν. ἀποπλυτῶν.
διακαθαίρας. διαλύσαι. διακαθαίρεσθαι.
διαστάξ. διόλου.
διανοσοκομικῶν. διακριτικὴ δύναμις τοῦ οἰκείου κινητικοῦ.
διανηξάμενος. πολυσχιδὲς ἀνίας.

διβραχυ. μόβδιλλα. συντάλαβις.
διδάκω. δαίω τῷ ἐπισάσσαι.
διδασκαλεῖον. ὑπαίδαιος καὶ τὸ σχολεῖον.
διδασκαλικὸν. τὸ παίδευμα. ἰῶτα.
διάθεσις. ἡ ποιὰ τῶν πρός τι τῆς ψυχῆς ἔμπρο
διάθεσιν. χρῆσα ἀγαθήν. (γνῶσις ὀχη. μνήμης
186. διάλυσις. χωρισμός.
διάλυσμα. τὸ παρὰ τὰ αἰδοῖα διάπασμα.
διαλογιστούμενος. φρονιμώτερος διαλογισμένος.
διαθέων. διατρέχων.
διαθήκη. ἄνευ κινήσεως καὶ ταχὺ σκέδασις
βάλλοντα ὄσον ἡμερησίους καὶ ψύξις καὶ νόσος καὶ ὕγιεια.
διαδάδαι. ἀποδόσθαι. ν. Hesych. 942.
διαδῆσαι. ζωγραφῆσαι. κολάσαι.
διαδιδόναι. διαπλέκειν.
διαδοχή. διαδέχεται.
διαίσσειν. διαπαίζειν. διαλλάξαι. διακοσμεῖσθαι.
διαιρεῖτο. διεσκεύαζετο.
διαίνω. τὸ βρέχω.
διαιδάσαι. γνωρίζεται. φαίνεται. ἢ λάγεται.
διαιτᾶται. ὁ ὑπεράνω τῶν πανδήκοντα νομισμάτων δίκας κρίνοντα.
διαιτητός. ὁ τοὺς λόγους διάγων.
διαιτᾶσθαι. διαζωθῆσθαι.
διαιτητής. σαλεύω. ἀσθενῆ.
187. διάκλων. διαθρύπτω.
διακοσμῶν ὑπὸ βασανιστῆς.
διακρίνεται. ἀφιβάλλει. ἀπιστεῖ.
διακρίνειν. διαχωρίζειν.
διακρούεσθαι. ὑπερτίθεσθαι ἐξωθεῖν.
διακρεκάθαιναι. διαθεῖναι.
διακρέβαι. διακόψαι.
διακαυνιάσαι. διακληρῶσαι.
διακεκρασμένως. διακεχωρισμένως.
διακωδωνισθέντας. διαφημισθέντας ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ διατεταμένου
διακωχώσει. διαλαφάττουσιν.
διακλησμονίας. διαπαλαίσας.
διαλλακτής. φιλιωτής. συμβασιλεύς.
διάλασμα. διάσεσμα.
διακαθαρτῶν. ἀποπλυτῶν.
διακαθαίρας. διαλύσαι. διακαθαίρεσθαι.
διαστάξ. διόλου.
διανοσοκομικῶν. διακριτικὴ δύναμις τοῦ οἰκείου κινητικοῦ.
διανηξάμενος. πολυσχιδὲς ἀνίας.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/46